

A Symvoulio tis Epikrateias 2005. június 30-i végzésével az Alevizos kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-392/05. sz. ügy)

(2006/C 10/25)

(Az eljárás nyelve: görög)

A Symvoulio tis Epikrateias 2005. június 30-i végzésével, amely 2005. október 31-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Alevizos kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Symvoulio tis Epikrateias a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

„A köztisztviselőkre és a fegyveres erők, a biztonsági testületek és a kikötői őrség tisztjeire, tiszteseire és katonáira kiterjed-e, más munkavállalóhoz hasonlóan, a 83/183/EGK irányelv 6. cikke rendelkezéseinek hatálya, és így szerezhetnek-e »szokásos tartózkodási helyet« valamely más országban, ahol határozott idejű szolgálati küldetés teljesítése végett naptári évenként legalább 185 napot tartózkodnak, vagy pedig – e másik országba szóló kiküldetésük idején is – szokásos tartózkodási helyük továbbra is Görögországban van, függetlenül attól, hogy személynél és foglalkozási köteleiket e másik országba helyezték át?»

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Osztrák Köztársaság ellen 2005. november 4-én benyújtott kereset

(C-393/05. sz. ügy)

(2006/C 10/26)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: Enrico Traversa és Gerald Braun, kézbesítési cím: Luxemburg) 2005. november 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Osztrák Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság, mivel megköveteli, hogy a biogazdálkodás terén tevékenykedő, más tagállamban letelepedett és elismert magán ellenőrző szervezeteknek Ausztriában székhellyel vagy egyéb állandó infrastruktúrával kell rendelkezniük ahhoz, hogy ott tevékenységüket folytathassák, megszegi az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit.

- 2) kötelezze Osztrák Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az osztrák hatóságok megkövetelték minden, más tagállamban letelepedett és elismert, a biogazdálkodás terén tevékenykedő ellenőrző szervezettől, hogy Ausztriában is rendelkezniük kell telephellyel vagy kirendeltséggel ahhoz, hogy ott is folytathassák tevékenységüket. Ez a követelmény ellentétes a szolgáltatásnyújtás szabadságával, mivel lehetetlenné teszi a más tagállamban letelepedett vállalkozások számára, hogy Ausztriában szolgáltatást nyújtsanak.

Az EK 49. cikk értelmében a szolgáltatásnyújtás szabadsága alatt ugyanis azt a jogot értjük, hogy valamely tagállamból akadályoztatás nélkül szolgáltatási tevékenységeket végezzenek valamely másik tagállamban anélkül, hogy ott állandó telephelyet kellene fenntartani. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a szolgáltatásnyújtás szabadságának biztosítása nem csak az állampolgárság alapján történő mindenfajta hátrányos megkülönböztetés kiküszöbölését követeli meg, hanem minden olyan korlátozás megszüntetését is, amely alkalmas arra, hogy a más tagállamban letelepedett és ott hasonló szolgáltatásokat jogszerűen nyújtó szolgáltatók tevékenységét megakadályozza, akadályozza, vagy kevésbé vonzóvá tegye. Az EK 49. cikkel tehát ellentétes olyan nemzeti szabályozás vagy közigazgatási gyakorlat, amely objektív igazoló okok hiányában korlátozza a szolgáltató lehetőségét arra, hogy ténylegesen éljen a szolgáltatásnyújtás szabadságával.

Az Osztrák Köztársaság által megnevezett okok – az ellenőrző szolgálatok által állítólagosan gyakorolt közhatalom és a közérdek – nem alkalmasak a szolgáltatásnyújtás szabadsága ilyen korlátozásának igazolására. A közhatalom gyakorlására történő hivatkozás – mint a szolgáltatásnyújtás szabadsága jelen korlátozásának igazolása – csak akkor lenne jogszerű és elfogadható, ha olyan tevékenységről lenne szó, amely a közhatalom gyakorlásában való közvetlen és különleges részvételt jelent. Az ellenőrző szervezetek azonban nem hatóságok: nem alkalmazhatnak kényszerintézkedéseket a szankciók végrehajtására, nem állítanak ki közokiratot, és az ellenőrző szervezet és a termelő közti jogviszony tisztán magánjogi jellegű.

A közérdeket nem veszélyezteti, ha valamely ellenőrző szervezet nem rendelkezik kirendeltséggel Ausztriában, mivel a közösségi jog által meghatározott kritériumok szerinti hatóság ellenőrzés megvalósul, amikor az elismerő tagállam hatóságai az adott ellenőrző szervezetet elismerik és ellenőrzik. A jelen esetben ehhez még közösségi koordinációs és harmonizációs rendelkezések is kapcsolódnak, amelyek biztosítják, hogy az érdek, amelyre az Osztrák Köztársaság hivatkozik, más tagállamokban is ugyanazon standardok szerint érvényesüljön.